Av Knut Fuglesteg

For å lage seg en tromme kan det være greit å begynne med skinnet. Det er flere type skinn som egner seg. Samene brukte gjerne skinn av reinkalv eller simle som ikke hadde hatt kalv.

Ung hjort og geiteskinn kan og brukes. Elgskinn er nok for tykt til å bli noe særlig bra. Å få tak i skinn kan by på problemer for mange.
Det finnes å få kjøpt ferdig i Skinnlåven tror jeg, Om man har ett slakteri i nærheten så får man gjerne kjøpt der. Og det er mulig å kontakte meg for å få hjelp.
Når man har fått tak i skinnet så må man først skrape kjøttsiden ren for kjøttrester og slintrer.Dette kan gjøres med en sløv kniv eller lignende. Så må en få av det hårene og det kan være en illeluktende jobb.
Fra gammelt av la man skinnet i en bekk eller elv , la stein på det og ventet en 14 dager til 3 uker til hårene løsnet. Mange steder la man skinnet i snøen og lot våren gjøre jobben.
Den letteste måten med ett reinskinn er å skylle skinnet i lunkent grønnsåpevann hver dag og rulle det sammen og legge det i en plastpose (søppelpose). Sørg for at posen er tett og legg den lunt.
Hårene vil løsne etter ca en uke.De skal løsne så lett att det er bare å skyve de av med hendene.. Om det er steder som håra sitter litt hardt så bare vent en dag til.
Det er på dette nivå at det lukter ille men det er ingen fare med skinnet da det er hårsekkene som ødelegges lenge før skinnet tar skade. Gummihansker er lurt å bruke.
Når man har fjernet hårene sitter man med ett skinn som kan brukes slik det er men det kan lønne seg meget å garve det litt for å øke livslengden på det.
Da finnes det mange ulike metoder, men til trommeskinn vil jeg tro at det hurtigste og muligens beste er å bruke Kalialun og salt.
Til 10 liter vann tar man en halv kilo kalialun og en kilo salt. Røres ut i kalt vann og skinnet legges i.
Skinnet må røres noen ganger de første timene og man kan la det ligge ca 10 timer...
Ta skinnet opp og la det tørke. Skinnet er nå ferdig til bruk, men før vi kan bruke det må vi lage treverket til tromma. Det skal vi snakke om i neste artikkel.

Med vennlig hilsen,

Knut

garvern@frisurf.no